

Sygn. akt V CSK 721/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku M. K.
przy uczestnictwie T. Spółki Akcyjnej w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu
z dnia 10 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca 156/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawczym M.K. od postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 kwietnia 2014 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Autor skargi kasacyjnej wniesionej w sprawie powołał się na przesłanki uregulowane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, a także uzasadnienie podstaw skargi są zbliżone do uzasadnień sformułowanych przez tego samego pełnomocnika w sprawach o sygn. akt V CSK 439/14 i V CSK 526/14, w których wyjaśniono już szczegółowo przyczyny odmowy przyjęcia skarg do rozpoznania. Stanowisko Sądu Najwyższego co do przyczyn odmowy przyjęcia do rozpoznania tej zbliżonej skargi jest znane, nie ma więc potrzeby powtarzania wyjaśnień w każdej kolejnej sprawie.

Wobec powyższego i w braku innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.